„Danskeren",

et helbugenligt Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika.

udgivet af
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

„Danskeren" udgaar hver Tirsdag og Fredag
Pris pr. Aargang.
De Forenede Stater $1.50. Udlandet $2.00
Bladet betales i Forskud.
Bestilling, Betaling, Adresseforandring og andet angaaende Bladet adresseres:
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebr.

Redaktør: A. M. Andersen.
Alle Bidrag til „Danskeren"s Indhold: Afhandlinger, Korrespondancer og Artikler af enhver Art, bedes adresseret:
A. M. Andersen, Blair, Nebr.

Entered at Blair Postoffice as second class matter.

Advertising Rates made known upon application.

I Tilfælde af Uregelmæssigheder ved Modtagelsen bedes man klage til det stedlige Postvæsen. Skulde det ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danskeren"s Kontor.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysning om det averterede, bedes De altid omtale, at De saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Nytte.

Vor Daab.

Forrige Søndag overværede jeg en noget mærkelig Daabshandling i Kennard.

Det var en Repræsentant for, hvad man kalder „Soul Sleepers" — selv kalder de sig „The True Church of God" — der havde prædiket der, som jeg forstod, en Ugestid og vundet tre Proselytter, hvilke saa skulde døbes Søndag Eftermiddag Kl. 2.

Handlingen foregik i „The Christian Church", som har staaet tom i flere Aar.

Da jeg hørte om den forestaaende Daabshandling, og Tiden stod til min Raadighed, tænkte jeg, at det gerne kunde have Betydning at overvære denne Handling.

Der var fuldt Hus.

Manden holdt en længere Tale forud for Daabshandlingen.

Først talte han særlig ud fra Jesu Ord til Døberen Johannes: „Saaledes sømmer det sig for os at fuldkomme al Retfærdighed" om Daabens Nødvendighed.

Siden søgte han ud fra de græske Ord „baptizo" og „bapto" og særlig ved Henvisning til Rom. 6, 4 at bevise, at intet uden Underdykkelse var Daab.

Endelig forklarede han, idet han henviste til Ap. Gr. 2, 38 og 8, 37, at hans Samfund døbte kun i Jesu Navn og ikke i den treenige Guds Navn.

Under Affyngelsen af en Salme fjernede Prædikanten sig, for at faa sine lange Gummistøvler paa og for øvrigt iføre sig sin Døbekostume, og Daabskandidaterne, tre Kvinder, klædte sig om bag et Tæppe, der var hængt tvers over et Hjørne af Kirken.

Saa foregik Daabshandlingen i det store Døbekar i Kirken, idet Daabskandidaterne traadte et Par Trappetrin ned i Karret, og Prædikanten lagde dem een for een bag over og dykkede dem ned i Vandet, saa det lukkede sig over dem.

Hvad jeg hørte og saa, bestemte mig til at udtale mig om det.

Sagen er den, at sligt gerne kan gøre Indtryk paa og forvirre en Del godtroende, ærlige Mennesker; det har vi jo Bevis for alene i den Kendsgerning, at Manden havde vundet Proselytter.

Her er naturligvis ikke Pladsen for en vidtløftig, lærd Afhandling, men lidt til Orientering angaaende vor Daab kan her leveres.

Først vil jeg indrømme, at baade Prædikanten og de, der var under hans Indflydelse, gav Indtryk af, at de var alvorlige og mente det ærligt. Det maa vi lade dem.

Men, hvad siger ikke Paulus om Jøderne: „Jeg giver dem det Vidnesbyrd, at de have Nidkærhed for Gud, men ikke med Forstand" (Rom. 10, 2).

Altsaa — Alvor og Ærlighed eller Nidkærhed for Gud i og for sig frelser ingen.

Dertil skal det ogsaa siges, at Prædikanten gav ikke blot Indtryk af Alvor, men tillige af et Overmaal af Selvsikkerhed. Det syntes ikke at være ham nær saa meget om at gøre at søge Sandheden i Bibelen, som at stadfæste sine Begreber med enkelte Bibelsteder.

Han skyldte alle dem, der døbte uden Underdykkelse for at mangle Alvor, og at de brugte en anden Døbemaade for Nemheds Skyld.

Men — skal vi agte dem for alvorlige Mennesker, saa har jeg det paa Følelsen, at jeg end mere skylder mine Forældre og Lærere og i det hele taget mit egetKirkesamfunds Lærere samme Agtelse.

Manden fo'r med at kendeGrundsproget; men vor egen Kirke mangler ikke dygtige, alvorlige, fromme og ærlige Mænd med Kendskab til Bibelens Grundsprog.

Og saa meget kender jeg til det nye Testamentes Grundsprog, at jeg tør paastaa, at ingen kan finde Ordet „baptizo" eller „bapto" brugt i det nye Testamente til at betegne Underdykkelse.

Og Beretningen om Jesu Daab (Matth. 3, 13—16, Mk. 1, 8—10 og Lk. 3, 21.—22) giver vel Forestilling om, at Johannes og Jesus var i Vandet, men slet ikke om, at Vandet gik over Jesus, da Johannes døbte ham.

For Resten er det en bekendt Sag, at Baptister i det hele taget, naar de skal føre Bevis for Underdykkelse, ligesom Prædikanten her, tyer til Udtrykket Rom. 6, 4: „begravne med ham ved Daaben til Døden."

Men det uheldige ved at henvise til Jesu Begravelse for at finde Bevis for Underdykkelse er, at Jesu Grav ikke var ned i Jorden, men ind i Siden af en Klippe (Matth. 27,60).

Skal denne Begravelse altsaa bruges som Mønster for Daabshandlingen, saa maa man have indrettet et Døbekar med Dør paa Siden og saa have Vandet til at staa lodret op og putte Kandidaten ind i det fra Siden af, og det har hidtil ikke kunnet lade sig gøre.

Og hvorfor kunde man ikke finde paa, at ligesom Jesus var tre Dage i Graven, saaledes skulde den, der døbes, være tre Dage under Vandet! Hvorfor?

Nej og atter nej — det er ikke Døbemaaden, Paulus paa dette Sted vil undervise om eller lægger Vægt paa, men det er at dø (nemlig det gamle Menneske) med Kristus for ogsaa at opstaa med ham og vandre i et nyt Levnet.

Ethvert ærligt fordomsfrit Menneske vil søge forgæves i hele det nye Testamente om eet eneste Sted, hvor der undervises om eller lægges særlig Vægt paa Døbemaaden, eller Maaden at anvende Vandet paa i Daaben.

Derfor — vi forkaster ikke en Daab, der er foretaget ved Neddyppelse eller Underdykkelse, men protesterer imod at hævde denne Døbemaade som den ene rigtige.

Og hvorfor mon Manden helt forbigik Jesu Befaling: „Gører alle Folkeslagene til mine Disciple, idet I døbe dem i Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn" Jesu egen Befaling maa dog være et Hovedsted med Hensyn til Daaben.

A. M. Andersen.

Kirken og Kirkeejendommen.

I Dag en Meddelelse raf vor Kasserer saalydende: „Der er nu indkommen $540 til Kirken blandt Indianerne og det var jo blot $500, vor Indianermissioner bad om — hvad nu?" Ja, hvad nu? Først en hjertelig Tak til Vennerne for al Kærlighed, Forbøn og Støtte til den nye Kirke og Missionen i det hele taget blandt Indianerne. Kirken vil altsaa blive bygget gældfri. Pris og Tak til Herren derfor!

Men, Venner! Kirkeejendommen i Japan er ikke fri for Gæld endnu; derfor lad os ikke standse med vore Gaver, førend vi faar Kirkeejendommen i Japan betalt. Det er sandt, Aarsmødet har anmodet vore Unge om at betale denne Gæld ($1200), og „det unge Mandskab" vil sikkert tage et godt Løft i den Sag; men Samfundsvenner i sin Helhed vil sikkert ogsaa være glad ved at udrække en hjælpende Haand til dette Løft.

O, Venner! betænker vi rigtig, hvor forunderlig Herren har velsignet vort begyndte Missionsarbejde i Japan, da vil vi blive fyldte af Glæde og Tak og videre Offervillighed til denne herlige Gerning derovre.

Det var Herren, der gav os denne dejlige Mission med de aabne Porte ind til Byen og Omegnen ved Kurume paa Kyhchu, Japan og de aabne Hjerter. Og det var Herren, der gav os det Jordstykke just i rette Tid.

Skulde vi købe det nu ville det komme til at koste en god Del mere.

Baade Missionen derovre og Missionsejendommen er en Naade fra Herren. O, Venner; hvor er det skønt, at vi maa være med at bringe det glade Budskab ud til Hedningerne — det store, uforlignelige Julebudskab:

„Eder er i Dag en Frelser født!"

Men nu kun dette: Lad vore extra Gaver nu flyde rigelig ind til Kirkeejendommen i Japan.

Vi hilser hinanden med dette Ord: „Naar vi gøre det gode, da lad os ikke blive trætte; thi vi skulle høste i sin Tid, saafremt vi ikke forsage" (Gal. 6, 9).

I broderlig Ærbødighed,
G. B. Christiansen.

Et Juledigt.

Af H. C. Frederiksen.

„Liv er Digt og Digt er Liv", er der sagt. Kan gerne være, at der er noget i det. Thi hvad er mest virkeligt Liv, enten det, man Dag efter Dag tænker, planer, drømmer, digter — selv om man aldrig skriver en Linie — eller den Smule, man faar gjort. Og dersom et Digt skal due noget, maa det være sprungen ud af Livet som en Blomst af Vaarens Skød, og det bliver atter Liv, hvor det tilegnes.

Dette Digt har jeg læst adskillige Gange. Det er saa velsignet frit for Avner. Kærne er dynget paa Kærne saa tæt, at der knap bliver Plads for en Smule Pusten i Bakken. Og Farten gaar ikke just ad jævn, magelig Alfarvej.

Den Slags Digtning bliver man ikke overrendt med. For der er langt imellem dem. Saa ligetil tager den en med sin fine, enfoldige Alvor. Ja, for alvorligt er det, som selve Livet. Ingen Leflen. Ingen Blomsterstrøen over Hulheden. En Prøve:

Det mærkes, at Aaret helder
stærkt mod sin sidste Dag;
Klokken, som Timerne melder,
slaar snart sit sidste Slag
kalder til Regnskab.

Var Du, hvor Vaabnene synge,
saa' Du dit eget slaa Gnister,
fik Du lagt Sten i din Slynge
og mødte den store Filister —
Folkenes Skræk og Tynge?

Sig: fik Du Vabler i Hænderne, —
din Jord var vel haard at pløje?
Stod Du rustet til Tænderne,
og fik Du Hold over Lænderne
af al din Iver og Møje?

Red Du din Hest i Trav eller Spring
eller i Fodsgang kan hænde,
satte Du Maalet ved nærmeste Sving
eller ved Verdens Ende? —
det var dog værdt at kende.

Hvor er dit Fodspor at finde,
baned for nogen det Vej,
staar det som sikkert Minde
om Kraften, der svulmed i Dig?

Hvor mange Sten har Du baaret:
trodsed Du Vind og Vejr?
Hvor mangen Gang blev Du saaret
i Kampen for dem, Du har kær?

Fik Du Dig skaaret en Hyrdestav,
og hvem har Du vogtet med den;
hvor er den Plet, hvor Du stod og gav
Dig selv og dit kæreste hen?

Hvor mange Saar forbandt Du; —
bar Du de slagne hjem; —
hvor mange Stakler fandt Du
og ledte af Skarnet frem?

Du vil maaske sige: „I dette er der jo ingen Jul"! Nej, det er der ikke. Men det hører med til Forberedelsen for Julen. Thi Julen kommer ikke saadan dumpende uden alle Forberedelser. Du husker nok, hvor længe det varede, inden den kom til vor Jord, og hvor meget der maatte gaa forud. Men køb Digtet og læs videre, saa kommer du nok til Julen ad den rigtige Vej.

Digtet er trykt op af Dansk Boghandel, Cedar Falls. Faas i Dansk Luth. Publ. House, Blair, Nebr. Koster 25 Cts. i Omsl. og 50 Cts. indb.

Kr. Anker.

Luther College.

Vi læser bl. a. følgende om Luther College i „Racine Journal-News":

Forbedringerne i den senere Tid omfatter det mest moderne Udstyr af Forretningsdepartementet. Nye Emmands-Skrivepulte, nye Skrivemaskiner, en Sammentællings-maskine og Udstyr for repræsentativ Bank- og Forretningsførelse.

Husholdningsdepartementet findes i Skolens Underbygning og drives i Forbindelse med Skolens Køkken. Den Lærer, der undervejser i Husholdning, har ogsaa Overopsyn i Køkkenet og Spisesalene, medens øvede Kokke forestaar Tilberedelsen af Maden.

Der er i det hele taget gjort Forbedringer ved Skolen til et Kostende af $2,700, særlig til Udstyr af Forretnings- og Husholdningsdepartementerne.

Der sørges ogsaa for Elevernes religiøse Behov, dels af Skolens Lærere og dels af de dansk lutherske Præster i Byen. Det fordres af alle Eleverne, enten de bor paa Skolen eller i Byen, at de anvender mindst een Time om Ugen til Bibelstudium, og der holdes Andagt hver Morgen for alle Eleverne.

Der gives Sprogundervisning i Engelsk, Dansk og Tysk.

Før Midten af denne Maaned var der indskrevet omkring 80 Elever, men man ventede, at dette Antal vilde blive betydelig forøget før Maanedens Udgang, ligesom man overhovedet venter, at dette Aars Elevantal vil overstige forrige Aars, da der alt i alt var indskrevet 150. — Der er for Tiden 9 Lærere eller Instruktører.

Den ubesmittede Undfangelse.

Af Past. N. Rasmussen,
Versailles, Ind.

(Sluttet.)

Nu skulde man vente, at Immakulisterne kunde være tilfredse, siden Alexander VII havde stoppet Munden paa deres Modstandere; men man havde dog endnu i Pavens Kirke Lov til at have en anden Mening, stadigt under Forudsætning af, at man ikke var ubeskeden nok til at udtale den. Skønt den ubesmittede Undfangelse nu var officiel Lære i Romerkirken, var det dog endnu ikke sagt, at den var nødvendig til Salighed. Det skulde endnu vare omtrent to Hundrede Aar, inden Romerkirken naaede denne svimlende Højde af Frækhed og Gudsbespottelse.

I December 1708 befalede Pave Clemens XI. alle at fejre Festen af 8. December. Her er det ikke blot Talefriheden, men Sanvittighedsfriheden, der antastes. Det er rørende at se, hvorledes ærlige Sjæle i den paafølgende Tid søge at rive sig ud af Vildfarelsen. Men de ere under Filisteraaget. Deres Samson er blind. Romerkirken har stukket Øjnene ud paa ham. Han gaar i Trædemøllen. O, at Guds Aand dog maatte komme over ham og vise Paven, at Peterskirkens Piller ikke staar bedre fast end Søjlerne i Assa.

Overtroen og Sværmeriet bredte sig; stadigt var der nogle, som saa Syner og fik Aabenbaringer. En Nonne i Paris saa i et Syn Jomfru Maria med udbredte Arme. Omkring hende stod med gyldne Bogstaver: „O, Maria, undfangen uden Synd, bed for os, at vi maa tage vor Tilflugt til dig". Man maatte lave en Medaille efter dette Mønster; en Stemme havde erklæret, at enhver, som bar en saadan Medaille, vilde faa rig Naade fra Maria. Og man prægede virkeligt i Sommeren 1832 en saadan Medaille, der ligesom Patentmedicin viste sig at være virksom mod alt muligt, mod Svindsot og Vanvid, Hundegalskab og Protestantisme!

Den 16. Juni 1846 besteg Pius IX. Pavestolen. Undfangelseslæren var hans Yndlingslære. Den 8. December 1854 erklærede han i en stor Forsamling af Biskopper, at Læren om den ubesmittede Undfangelse er en Trosartikel, hvis Forkastelse medfører evig Fortabelse. Næppe var de sidste Ord udtalt, førend Engelsborgs Kanoner tordnede, og Roms Klokker begyndte at lyde. Ja, saaledes laver man Trosartikler i Romerkirken. De fremmede Biskopper rejste hjem med rigeligt Aflad og Marianedailler af australsk Guld. Pius IX. lod opsætte en Billedstøtte af Maria i Rom for at minde Efterlægten om hans Storbedrift. Der staar hun, en valdig Bronzestatue, og strækker sine Hænder velsignende ud over den evige Stad. Mariabilledet blev støbt i Rom; men man støber kun daarligt i Rom, og saa fik Billedstøtten ved Støbningen en hæslig Revne, som man siden med stor Møje og Besvær maatte udfylde. Som Billedstøtten, saa den nye Trosartikel.

For nu at bringe Gudstjenesten i Overensstemmelse med den nye Trosartikel lod Paven udarbejde Liturgien af 1863. Bullen af 1854 og Litergien af 1863 er to bitre Frugter fra Vildfarelsens Træ. Vi har set, hvorledes Satan saaede Sæden, hvorledes en Spire, en Plante, et Træ, skød frem; Træet udbredte sine Grene, blomstrede og bar Frugt. Sæden er Marieforgudelsen, Spiren er Festen af 8. December; Planten er Scoties Lære, som blev til et stort Træ i det latinske Kvarter i Paris. Derfra udstrakte Træet sine Grene over Basel, Madrid og endelig over Rom. I Rom bar det Blomster, Alexanderblomster med saa stærk en Duft, at de næsten kvalte Dominikanerne. Da kom Sommerens Hede, de hvide Blade faldt af, og der har I Frugterne: Bullen og Liturgien.

Hvorledes vil nu Papisterne bevise deres nye Lære? De fører en hel Del Fornuftsgrunde i Marken, f. Eks. Gud kunde bevare hende fra Arvesynden, det er højst sandsynligt, at han vilde det — og saa slutter de, at han har gjort det. Ja, Gud kunde have gjort mange Ting for Jomfru Marie, f. Eks. fritaget hende fra Armod og fra Flugten til Ægypten; han kunde have givet hende et Palads at bo i ligesom Pavens i Rom; men i sin Visdom har han nu engang ikke gjort det.

At tro den nye Lære skal være Fromhed. Men lad os aldrig glemme, at der er en falsk Fromhed, en Fromhed, der ikke er efter Guds Ord. En Gudstjeneste, som Gud ikke har befalet, er falsk og forfængelig. Det var en falsk Fromhed at ville ofre til Paulus og Barnabas; det var en falsk Gudstjeneste, som Nadab og Abihu forrettede.

Pius IX. mente, at det tjente til Kristi Ære, at Maria var uden Synd. Men hvorfor saa ikke ogsaa hans Bedstemoder, Oldemoder og alle hans Forfædre? Jesus Kristus selv har fastsat, hvad der tjener til hans Ære, og hvorledes han vil æres. Han har ladet sit Slægtregister trykke, og der finder vi Mænd som Juda og David, der begik grove Synder, og Kvinder som Thamar, Rachab og Bath'eba. „Det sømmede sig" — „Fornuft og Billighed fordrede det", siger Paven. Men disse og tusinde andre Fornuftsgrunde som disse brister som Sæbebobler for Ordets Stormvejr: „Mine Tanker ere ikke eders Tanker, og eders Veje ere ikke mine Veje, siger Herren". „Thi hvo har kendt Herrens Sind, eller hvo var hans Raadgiver?" Alle Pavens Fornuftsgrunde drives bort som Avner for Vinden. Lad dem flyve. Spørg ikke om, hvad der er fromt, hvad der er sandsynligt, hvad der sømmede sig, men spørg om, hvad Guds Ord siger. For Himmelen og Jorden skal

Lad os opgive Dem Priser
paa Deres Tømmer
De kan spare 25 pCt. derved
og endda faa bedre Varer end De plejer at faa.
De betaler ikke, før Varerne er modtaget og befundet at være som angivet.
H. F. CADY LUMBER CO.
OMAHA, NEBR.

COPENHAGEN
Snustobak for Skraaning.

VI GARANTERER
for at "Copenhagen" Snus er og har bid været fuldstændig ren.
Hvis Deres Forhandler ikke har det, vil vi sende Dem det pr. Post til den almindelige Pris, 5 Cent Æsken, indtil Deres Forhandler faar det. Frimærker modtages.
"Copenhagen" er Verdens bedste Skraa-Tobak.
WEYMAN-BRUTON COMPANY,
50 Union Square, New York.

The ROYAL Standard Typewriter
—is—
Guaranteed!

THE NEW MODEL No. 5 ROYAL comes to you with the unconditional guarantee that it will do highest grade work for a longer time at less upkeep expense then machines usually listed at 33⅓ per cent higher in price.

This Guarantee is Actually Attached to every New Model Royal, just as you see it in the Illustration.

Back of this guarantee are the resources and experience of the largest and most important typewriter manufacturing concerns in the world. Do you think we would dare make such a guarantee if we did not know that the ROYAL has the simplicity and durability to outclass any other machine?

New Model

THE NEW No. 5 ROYAL (latest model of any typewriter on the market) has two-color ribbon, tabulator, back-spacer and all the worth-while features of the highest priced machines—**yet sells for only $75.**

Illustrated Book Free

Write at once for our handsome 32 page "ROYAL BOOK" and get the facts about the **best built typewriter in the world.**

Royal Typewriter Company,
15 East Ninth St., Kansas City, Mo.